

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200018
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4019200018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): L. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. G. XX, I., právne zastúpený: JUDr. Viktor Mlynek, advokát, AK so sídlom Štúrova 43, Nitra, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu, Tomášikova 14366/64A, Bratislava, IČO: 54 669 464, za účasti: 1. Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., Horné lúky 4540/1, Nitra, IČO: 48 302 392, právne zastúpená advokátskou kanceláriou CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, Česká republika, IČO: 256 02 381, za ktorú koná CMS CAMERON McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, IČO: 51 034 166, 2/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, a ďalších pribratých účastníkov : 1/ Združenie domových samospráv, o.z. Rovniakova 1667/14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 2/ R.. V. W., nar. XX.XX.XXXX, B. X. X, I., 3/ B. O., nar. XX.XX. XXXX, V. X, I., 4/ B. H., nar. XX.XX.XXXX, B. X. XX, I., 5/ Roman Cerulík K CERO, Štefánikova 59, Nitra, IČO: 11 726 938, 7/ V.. B. Q., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, I., v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/6/2019-238 zo dňa 18. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom kasačného konania, ďalším účastníkom a pribratým účastníkom kasačného konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a

odôvodnenie:

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Mesto Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ako vecne príslušný stavebný úrad v zmysle § 117b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení (ďalej len „stavebný zákon“) vydal dňa 30.07.2018 rozhodnutie č. OU-NR-OVBP2-2018/024854-13, ktorým povolil zmenu stavby pred jej dokončením „Automotive Nitra Project - objekt E1 - Budovy“ v rozsahu stavebných objektov: SO 810 Administratívna budova, SO 811 Most pre peších, SO 812 Hlavná brána.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 26738/2018/SV/77639 zo dňa 15.10.2018 prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

3. Žalovaný konštatoval, že námietky odvolateľa uplatnené v odvolaní zamietol, nakoľko v odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tvrdeniam o tom, že zmena predmetnej

rozostavanej stavby v povoloňovanom rozsahu sa priamo dotýka jeho vlastníctva a výrazne obmedzuje jeho bližšie nešpecifikovaný podnikateľský zámer, a že v stavebnom konaní boli extrémne porušené jeho práva garantované Ústavou SR alebo procesné práva vyplývajúce zo správneho poriadku alebo stavebného zákona, prípadne že sa v konaní vyskytli vady alebo prekážky brániace vydaniu stavebného povolenia na zmenu stavby pred dokončením. Predmetné povolenie zmeny stavby pred jej dokončením je správne a zákonné, obsahuje všetky zákonné náležitosti, je v súlade s platnou právnou úpravou a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) žalobu ako nedôvodnú zamietol. Poukázal na úpravu ustanovenia § 140 S.s.p. (inštitút skráteného odôvodnenia rozsudku), zmyslom ktorého je, aby pri opakujúcich sa totožných žalobách toho istého žalobcu správny súd nemusel opakovať stále tie isté dôvody rozhodnutia. Ustanovenie § 140 S.s.p. umožňuje správne mu súdu vo veci toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, obmedziť sa v rozsudku len na poukázanie na totožný rozsudok, ktorého dôvody môže (no nemusí) stručne zopakovať. Správne mu súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že vo veci toho istého žalobcu a predmetu konania (vo význame totožného skutkového a právneho základu, rozhodujúcich pre posúdenie veci - pričom totožnosť predmetu konania posudzoval jednak z hľadiska toho, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o stavebnom povolení, resp. povolení zmeny stavby pred jej dokončením a jednak z hľadiska toho, že preskúmané rozhodnutia sa týkali odlišných jednotlivých stavebných objektov, avšak boli súčasťou totožnej výstavby v Strategickom parku Nitra, a preto aj rozhodnutia vychádzali sčasti z rovnakých a sčasti obsahovo rovnakých podkladov), správny súd už rozhodol vo viacerých správnych súdnych konaniach (sp. zn. 11S/76/2018, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/76/2018 - 280 z 12. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29. 04. 2020, sp. zn. 11S/52/2017, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/52/2017 - 446 z 26. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16. 04. 2020, sp. zn. 11S/166/2018, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/166/2018 - 201 z 11. marca 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 05. 2020, sp. zn. 26S/3/2016, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 26S/3/2016 - 1916 z 1. júla 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14. 09. 2021, sp. zn. 26S/6/2018, v ktorej správny súd rozhodol rozsudkom č. k. 26S/6/2018 - 374 z 27. mája 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 05. 2020.

5. Ako uviedol krajský súd súčasne v tomto správnom súdnom konaní uplatnil žalobca aj iné žalobné dôvody, ktoré v tej podobe ako ich uplatnil v správnej žalobe v tejto veci, neuplatnil v už označených veciach. Namietal, že v tomto prípade ide o stavebné povolenie na zmenu stavby pred jej dokončením, pričom aj proti pôvodnému stavebnému povoleniu podal správnu žalobu, o ktorej nebolo doposiaľ rozhodnuté, a ktoré konanie je vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/6/2018, ktorú skutočnosť žalovaný nezohľadnil, čo zakladá ďalší dôvod nezákonnosti rozhodnutia. Ďalej namietal, že z oznámenia o začatí stavebného konania nevyplýva údaj o tom, či vôbec a s akým výsledkom prebehlo vo vzťahu k povoloňovanej stavbe konanie podľa § 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon EIA“), ako aj absentujú podstatné skutočnosti, pre ktoré konanie o zmene stavby sa iniciovalo a podľa žalobcu zmena zelenej plochy v tak výraznej miere nemôže obstáť, pretože určenie pôvodnej zelenej plochy bolo výsledkom vyhovenia požiadavkám v procese EIA. Ďalej z oznámenia nevyplýva dôvod aplikácie § 117b ohľadom vecnej a miestnej príslušnosti Okresného úradu Nitra. Zároveň vytkol, že stavebný úrad zamietol aj požiadavku na predloženie vodoprávneho povolenia. Takýto postup označil za rozporný so zákonom.

6. Krajský súd poukázal na to, že skutočnosť, že v tomto správnom súdnom konaní uviedol žalobca aj ďalšie žalobné dôvody (v porovnaní s ostatnými uvedenými vecami) nebráni aplikácii inštitútu skráteného odôvodnenia rozsudku podľa § 140 S.s.p. v tom rozsahu, v ktorom správny súd odkáže na tie časti odôvodnenia už uvedených právoplatných rozsudkov, v ktorých správny súd vo vzťahu k totožnému predmetu konania už posudzoval tie isté žalobné dôvody totožného žalobcu, aké uplatnil žalobca aj v tomto správnom súdnom konaní a súčasne v rozsahu, v ktorom všeobecne posudzoval aktívnu

žalobnú legitímáciu žalobcu. Súčasne v rozsahu toho žalobného dôvodu, ktorý žalobca uplatnil v tomto správnom súdnom konaní navyše, správny súd doplní odôvodnenie tohto rozsudku o jeho vlastné právne posúdenie.

7. Vychádzajúc z uvedeného, správny súd konštatoval, že v prejednávanej veci sú splnené všetky podmienky pre aplikáciu inštitútu skráteného odôvodnenia rozsudku podľa § 140 S.s.p., a to v rozsahu už uvedenom v predchádzajúcom bode odôvodnenia. V rámci tohto správneho súdneho konania nebol zistený žiadny legitímny dôvod na to, aby sa od právneho posúdenia jednotlivých žalobných dôvodov, v medziach ktorých už posudzoval správny súd zákonnosť napadnutých rozhodnutí v označených právoplatne skončených konaniach s totožným predmetom, či od posúdenia relevantných procesných otázok, ovplyvňujúcich správne súdne konanie, odchytil.

8. Správny súd preto primárne v uvedenom rozsahu aplikovateľnosti § 140 S.s.p. poukazuje na rozsudky sp. zn. 11S/76/2018, sp. zn. 11S/52/2017, sp. zn. 11S/166/2018, sp. zn. 26S/3/2016 a sp. zn. 26S/6/2018.

9. Úvodom k aktívnej žalobnej legitímácii žalobcu v tomto správnom súdnom konaní, správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje na bod 31. až 41. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017, body 24. až 37. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, v ktorých správny súd k nej uviedol v podstate nasledovné závery, ktoré sú mutatis mutandis (tak ako aj ostatné, na ktoré správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje a opakuje ich), aplikovateľné aj v tejto veci:

„V podanej žalobe ďalej tvrdil, že žalobu podáva z dôvodu zrejmej nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného, nakoľko bol ukrátený na svojich právach. S poukazom na vyššie uvedené tvrdenie žalobcu, ním formulované dôvody žaloby, ako i obsah predloženého administratívneho spisu, potom správny súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby. I keď žalobca v podanej žalobe (II. časť) tvrdil, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako i rozhodnutia žalovaného bol ukrátený na svojich právach, žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmito rozhodnutiami ukrátený, resp. nevymedzil, ktoré jeho práva mali byť žalobou napadnutými rozhodnutiami porušené alebo priamo dotknuté.

Pod aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie subjektu, z ktorého mu vyplýva ním uplatňované právo, resp. nárok si takéto právo uplatňovať na súde. Súd aktívnu legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, pričom v správnom súdnictve ide o osobitný druh procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok by mal za následok odmietnutie žaloby v zmysle ust. § 98 ods. 1 písm. e/ S.s.p.

Na stavebné konanie sa aplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ktorý všeobecným spôsobom upravuje konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy a v ust. § 14 obsahuje i definíciu účastníka správneho konania v tom zmysle, že: 1/ účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať, 2/ koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; 3/ ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak, 4/ ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Stavebný zákon (ktorý je v tomto prípade osobitným zákonom) v ust. § 59 ods. 1 ustanovuje, kto môže byť účastníkom stavebného konania, ale nemá osobitnú právnu úpravu konania s účastníkom v správnom konaní (územnom alebo stavebnom konaní), a preto pre stavebné konanie platia primerane ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a to s poukazom na ust. § 140 stavebného zákona (ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní).

Pojem účastníka konania definuje tak stavebný zákon, ako aj správny poriadok, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, a preto je potrebné postupovať podľa interpretačného pravidla, ktoré určí, ktorá právna norma sa má na konkrétny prípad použiť. V právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon), pričom aplikáciou tohto pravidla v prejednávanom prípade možno dospieť k záveru, že na posúdenie účastníctva žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa ut. § 59 ods.

1 stavebného zákona, ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní - správnomu poriadku.

Bez ohľadu na všeobecne platné pravidlo pri aplikácii právnych noriem, v danom prípade je otázka aplikácie vyššie uvedených právnych predpisov výslovne zodpovedaná v ust. § 140 stavebného zákona, podľa ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je bez pochyb zrejmé, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak.

Vzhľadom na to, že stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov stavebného konania, je preto v danej veci vylúčená aplikácia ust. § 14 správneho poriadku, v ktorom je všeobecne vymedzený okruh účastníkov správneho konania. Vzhľadom na odlišné špecifiká sú jednotlivé druhy správnych procesov upravené osobitnými právnymi aktmi. Správny poriadok ako všeobecný predpis o správnom konaní má subsidiárne použitie, ak konkrétne konanie v štátnej správe je upravené samostatným právnym aktom, osobitným zákonom.

Uvedené znamená, že osobitný predpis ako hmotnoprávny predpis má v aplikačnom procese prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v ust. § 14 správneho poriadku, ktorý síce vymedzuje, kto je účastníkom konania, ale odpoveď, na koho sa táto definícia vzťahuje dávajú predpisy hmotného práva. Postavenie účastníka konania v tej - ktorej veci má iba ten subjekt, ktorému je takéto postavenie v príslušnom zákone výslovne priznané. Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v ust. § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnou enumeráciou, t. j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 4Sžk/23/2017 zo dňa 01. 03. 2018, v zmysle ktorého „stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, kasačný súd má za to, že ustanovenie § 140 stavebného zákona vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania“.

V priebehu stavebného konania bolo nepochybné, že žalobca nie je stavebníkom predmetnej stavby, nie je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Z predloženého administratívneho spisu je nepochybné, že predmetná stavba („Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v rozhodnutí stavebného úradu zo dňa 15. 11. 2016) sa realizuje v katastrálnom území E., X., J. na pozemkoch s parcelnými číslami konkrétne uvedenými v rozhodnutí stavebného úradu, pričom žalobca nie je vlastníkom týchto pozemkov (čo ani netvrdil) a nie je vlastníkom ani susedných pozemkov (čo tiež netvrdil), teda jeho vlastnícke práva nemôžu byť žiadnym spôsobom dotknuté. Ustanovenie § 139 stavebného zákona definuje pojem „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitý v spojení „vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich“. Iné práva k pozemkom sú definované v ust. § 139 písm. a/, b/, c/ stavebného zákona tak, že iným právom k pozemkom a stavbám sa podľa povahy prípadu rozumie a/ užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, b/ právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, c/ právo vyplývajúce z iných právnych predpisov.

Žalobca nepreukázal iné práva k pozemkom, na ktorých sa stavba realizuje tak, ako sú tieto práva vymedzené v ust. § 139 písm. a/, b/, c/ vyššie citovaného zákona, teda nepreukázal užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu, taktiež nepreukázal ani právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou, resp. z iných právnych predpisov. V predmetnom stavebnom konaní žalobca nebol ani stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou, ani projektantom povoľovanej stavby.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že správne orgány mohli konať a aj konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 24 až 27 tohto zákona), teda ako dotknutá verejnosť, nakoľko v konaní podľa tretej časti vyššie citovaného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa ust. § 24 ods. 3, resp. 4 tohto zákona, teda podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, ktorý predložila Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu (čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. 10. 2015) a taktiež podal i odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu zo dňa 08. 10. 2015, čo mal súd preukázané z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 26S/3/2016, v ktorom sa žalobca správnu žalobou domáha preskúmania a zrušenia rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. 12. 2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie spoločnosti Nitra Invest, s. r. o. a Romana Cerulíka a potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. 10. 2015.

Žalobca v podanej žalobe poukazoval i na konanie (ktorého bol účastníkom, čo je súdu taktiež známe z jeho rozhodovacej činnosti) vedené na Ministerstve životného prostredia SR, odbore posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré bolo ukončené vydaním záverečného stanoviska č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. 11. 2016 a v ktorom ministerstvo súhlasilo s realizáciou navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ za predpokladu splnenia podmienok a realizácie opatrení uvedených v kapitole VI.3 tohto záverečného stanoviska. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad zo dňa 05. 12. 2016, o ktorom rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. 01. 2017 tak, že rozklad žalobcu zamietol a záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. 11. 2016 potvrdil. Záverečné stanovisko ministerstva spolu s rozhodnutím ministra zo dňa 13. 01. 2017 nadobudli právoplatnosť dňa 18. 01. 2017.

S poukazom na vyššie uvedené je potom súd toho názoru, že žalobu žalobcu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou, pretože žalobca žiadny iný dôvod svojej účasti v stavebnom konaní nepreukázal, pričom dôvod jeho účasti musí byť presne definovaný v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. a/ až e/ stavebného zákona, čo je dôležité i z hľadiska posúdenia jeho žalobnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby je okrem iných i fyzická osoba za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, pričom tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov. Žaloba podaná žalobcom v predmetnej veci, teda proti rozhodnutiu v stavebnom konaní, takéto tvrdenie obsahuje, ale žalobca v nej žiadnym spôsobom nevymedzil práva, na ktorých mal byť týmto rozhodnutím ukrátený, resp. ktoré jeho práva mali byť porušené alebo priamo dotknuté. Po posúdení obsahu podanej žaloby a žalobných námietok uvedených v správnej žalobe je súd toho názoru, že žalobca podáva žalobu ako zainteresovaná verejnosť, čo možno vyvodiť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že predmetné stavebné konanie súvisí s výstavbou a realizáciou strategického parku, teda investície extrémne veľkého rozsahu a malo sa viesť zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“

10. Vo vzťahu k žalobnému dôvodu, v ktorom žalobca namietal, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky podľa § 32 ods. 3 stavebného zákona, správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje na bod 31. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 a vo vzťahu k nemu obsahovo rozsiahlejšie body 38. až 41. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, v ktorých sa správny súd podrobne zaoberal aj územným plánom Mesta Nitra, v rámci ktorých konaní správny súd k nemu uviedol, že:

„Súd námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky považoval za

nedôvodnú. Ako vyplýva z ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok.

Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle ust. § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Automotive Nitra Project - E1 Budovy“ v rozsahu stavebných objektov ..., teda výstavby, ktorá sa realizuje za účelom výstavby nového automobilového výrobného podniku (v rámci strategického parku v Nitre). Ministerstvo hospodárstva SR vydalo dňa 22. 07. 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 vyššie citovaného zákona s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. Následne po vydaní osvedčenia bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR o významnej investícii č. 13489/2016-1000-02436 dňa 14. 01. 2016. Z tohto osvedčenia (ktoré sa nachádza v súdnom spise) súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude zabezpečovať Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona.

Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka stanovená v ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku.

Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Obce Lužianky, čo potvrdila samotná Obec Lužianky vo svojom stanovisku k oznámeniu o začatí stavebného konania. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 07. 07. 2015 zákonom č. 154/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Podmienkou pre postup podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku, ale, ako už bolo vyššie uvedené, podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.“

K námietke žalobcu (III.1) že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie, považuje súd za potrebné uviesť, že sa s ňou už podrobne vysporiadal vo svojom rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/124/2017 zo dňa 23. 10. 2019 na základe toho, že sa oboznámil s územným plánom Mesta Nitra platným v čase rozhodovania žalovaného (ktorý má k dispozícii) a ktorý bol schválený mestským zastupiteľstvom v Nitre dňa 22. 05. 2003 a jeho záväzná časť bola vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením (ďalej len VZN) mesta Nitry č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 (posledný nadobudol účinnosť dňa 18. 07. 2015) a je uvedená v prílohe č. 1 k tomuto VZN. Na tomto svojom právnom názore a vyhodnotení predmetnej námietky žalobcu ako nedôvodnej, súd zotrúva i v tejto veci, nakoľko žalobca obsahovo totožnú námietku uvádza opakovane. Z uvedených dôvodov bude i argumentácia súdu k tejto námietke rovnaká, resp. obdobná, ako v rozsudku pod sp. zn. 11S/124/2017 zo dňa 23. 10. 2019. Cieľom VZN je zabezpečenie dokumentu pre riadenie územnej a koncepcnej činnosti a taktiež pre stanovenie regulatívov a limitov využitia územia a zásad pre ďalší rozvoj Mesta Nitra v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Správny súd poukazuje na predmetné VZN Mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov č. 1 až 5 platnom

v čase rozhodovania správnych orgánov, konkrétne na jeho záväznú časť, t. j. časť I. (Záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania územia), kapitolu 1 (V oblasti usporiadania územia a rozvoja sídelnej štruktúry), bod 1.13 (Pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia obstaráť a schváliť územný plán zóny), pričom v bodoch 1.13.1 - 1.13.5 sú uvedené priestorovo funkčné celky, ktorých sa obstaranie a schválenie územného plánu zóny týka, ale oblasť, resp. priestorovo funkčný celok Dražovce tu nie je uvedený. Na tejto skutočnosti nemôže nič meniť ani zistenie, že v časti územného plánu Mesta Nitra s označením „UPN Nitra - Zástavba“ pod bodom „zástavba“ a v časti „UPN Nitra - Komplexný výkres“ pod bodom „priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia“ je uvedený text „Priemyselná výroba - priemyselný park (špecifické rezervovanie funkcie ako ucelená investícia v území podmienená riešením samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny)“. Nie je sporné, že územný plán zóny, na ktorej sa nachádza priemyselný park nebol vypracovaný. Všeobecne záväzným nariadením Mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5 bola vyhlásená záväzná časť územného plánu Mesta Nitra pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, v ktorej sú stanovené záväzné regulatívy funkčného a priestorového usporiadania s uvedením priestorovo funkčných celkov, pri ktorých je pre podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia potrebné obstaráť a schváliť územný plán zóny. V záväznej časti územného plánu Mesta Nitra, ktorá bola vyhlásená VZN č. 3/2003 v znení neskorších dodatkov nie je stanovená podmienka obstaráť územný plán zóny pre územie Priemyselného parku Nitra - Sever. Z vyššie uvedených dôvodov potom súd námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že pre vydanie stavebného povolenia v predmetnej veci bez predchádzajúceho vydania územného rozhodnutia neboli naplnené podmienky považoval za nedôvodnú. Ako vyplýva z ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, na postup podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie dvoch podmienok.

Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle ust. § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci je nepochybné, že stavebné konanie sa týkalo stavby „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v rozhodnutí stavebného úradu zo dňa 15. 11. 2016, teda výstavby objektov na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Ministerstvo hospodárstva SR vydalo na základe žiadosti spoločnosti MH Invest, s. r. o. dňa 13. 07. 2015 a následne dňa 22. 07. 2015 osvedčenie pre stavbu „vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s ust. § 1 ods. 12 vyššie citovaného zákona s tým, že výstavbu bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s. r. o., ktorá o vydanie osvedčenia požiadala. V oboch osvedčeniach je uvedené, že stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Následne po vydaní týchto osvedčení bolo vydané osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR o významnej investícii č. 13489/2016-1000- 02436 dňa 14. 01. 2016. Z tohto osvedčenia súd zistil, že bolo vydané pre stavbu „výstavba nového automobilového výrobného podniku v Nitre“ v rámci strategického parku v Nitre s tým, že stavbu bude zabezpečovať Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o. a táto stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa ust. § 1 ods. 2 vyššie citovaného zákona.

Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka stanovená v ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku.

Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny. Umiestnenie strategického parku, resp. navrhovanej činnosti (podľa zámeru vypracovaného v auguste 2015 pre potreby navrhovateľa a užívateľa - Slovenskej agentúry pre rozvoj investícií a obchodu) v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever potvrdzuje i predmetný zámer. Sám žalobca v podanej žalobe tvrdí, že v aktuálnom územnom pláne Mesta Nitra je

vymedzené územie priemyselného parku sever (ale nie je vymedzená hranica strategického parku a nie je definované územie pre strategický park) s tým, že strategický park ako taký v územnom pláne Mesta Nitra nie je obsiahnutý. V územnom pláne Mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. 10. 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 07. 07. 2015 zákonom č. 154/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne Mesta Nitra, nakoľko dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom Mesta Nitra dňa 11. 06. 2015, kedy ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Podľa zámeru „Automotive Nitra Project“ vypracovaného pre užívateľa Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu v auguste 2015 bude navrhovaná činnosť (spočívajúca vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne) umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever. Podmienkou pre postup podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale, ako už bolo vyššie uvedené, je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

11. Z uvedených dôvodov nie je naplnený žalobcom tvrdený dôvod nesplnenia podmienok podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, za ktorých naplnenia sa nevyžaduje územné rozhodnutie.

12. K námietke žalobcu, že nebol predložený zastavovací plán v zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje na bod 32. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018, v ktorom správny súd k tomuto bodu uviedol, že:

„K námietke žalobcu v bode III.2 žaloby (nepredloženie zastavovacieho plánu v zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z.) správny súd uvádza, stavebník sa v predmetnej veci domáhal vydania stavebného povolenia na stavby, ktoré nadväzujú už na predchádzajúce stavebné povolenia celého strategického parku, z čoho možno vyvodit' záver, že sa nejdená o povolenie prvej stavby v rámci súboru stavieb, a teda projektová dokumentácia v predmetnej veci nemusí obsahovať celkovú situáciu celého súboru stavieb. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.“

13. K žalobnému dôvodu týkajúceho sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlостnú komunikáciu R1A, správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje na body 50. až 51. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, v ktorom správny súd k nej uviedol, že:

„Za nedôvodnú považoval i námietku uvedenú v časti III.4 podanej žaloby (týkajúcu sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlостnú komunikáciu R1A). V súvislosti s touto námietkou súd poukazuje na ust. § 66 ods. 4 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby okrem iného určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. Námietky žalobcu týkajúce sa úseku cesty I/64 s napojením na rýchlостnú komunikáciu R1A, tieto považoval správny súd za nedôvodné. Z rozhodnutia žalovaného, ako i administratívneho spisu správnych orgánov vyplýva, že uvedenými námietkami sa správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný zaoberali. Námietky žalobcu v tejto časti súd považuje za všeobecné, z ktorých nie je možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyac,

riešenie napojenia úseku cesty I/64 na rýchlostnú komunikáciu R1A nebolo predmetom stavebného konania, ani žalobou napadnutého rozhodnutia.“

Nedôvodné je potom poukazovanie žalobcu na opatrenia vyplývajúce z rozhodnutia ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. 01. 2017, z ktorých vyplýva potreba pred predložením žiadosti o stavebné povolenie spracovať návrh dopravného riešenia s tým, že následný návrh dopravného napojenia musí okrem iného vychádzať z aktuálnej dopravnno-inžinierskej štúdie.“

14. Správny súd aj tento žalobný dôvod posúdil v celom rozsahu za nedôvodný.

15. K ďalšej námietke žalobcu, že samotný strategický park nebol posúdený, má správny súd za to, že táto námietka nesúvisí s predmetným administratívnym konaním a rozhodovaním vo veci povolenia predmetnej zmeny stavby. Správny súd poznamenáva, že správne orgány boli viazané rozhodnutím vydaným MŽP SR na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ zo dňa 04. 11. 2016 v spojení s rozhodnutím ministra životného prostredia SR zo dňa 13. 01. 2017 a boli povinné vychádzať zo záverov v nich obsiahnutých, a to s poukazom na § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Tento stav, teda stav v čase právoplatnosti touto žalobou napadnutých rozhodnutí (kedy existovali a stále existujú vyššie označené právoplatné rozhodnutia vydané v konaniach, ktoré tomuto konaniu predchádzali) je rozhodujúci i pre správny súd, a to s poukazom na § 135 ods. 1 S.s.p. a z tohto stavu správny súd v predmetnej veci i vychádzal. V tomto záverečnom stanovisku Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s touto navrhovanou činnosťou a minister životného prostredia SR rozhodnutím o rozklade pod č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. 01. 2017 toto záverečné stanovisko potvrdil. Nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v predmetnom stavebnom konaní o povolení zmeny stavby pred jej dokončením „Automotive Nitra Project objekt E1- Budovy“, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 S.s.p., pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Správny súd považoval v predmetnom stavebnom konaní okruh účastníkov za správne určený.

16. Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona č. 24/2006 Z. z. ako celok sa vysporiadal správny súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016. Rozsudkom sp. zn. 26S/3/2016 - 1916 zo dňa 01. 07. 2021 bola správna žaloba zamietnutá a z bodu 30. tohto rozsudku vyplýva záver správneho súdu, že

„Správny orgán vychádzajúc z § 22 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. mohol a musel vychádzať pri svojom rozhodovaní len z vypracovaného zámeru v rozsahu v akom mu bol navrhovateľom predložený. Správny orgán môže vychádzať len z predložených podkladov a čísel, tak ako sú prezentované v predloženom zámere navrhovanej činnosti. Správny orgán v zmysle zák. č. 24/2006 Z. z. nemohol skúmať, či napr. navrhovaný počet parkovacích miest je dostatočný alebo nie, nemohol posudzovať, či obsahom predloženého zámeru nemala byť aj budova lakovne a pod., pretože musel vychádzať z predloženého zámeru, a teda jeho úlohou v zisťovacom konaní bolo posúdiť, či sa predložený zámer bude alebo nebude posudzovať z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Je potrebné zdôrazniť, že takýmto postupom sa navrhovateľ navrhovanej činnosti nemôže vyhnúť posúdeniu v zmysle zák. č. 24/2006 Z. z. V následnom povoľovacom konaní totiž predmetom povoľovacieho konania môže byť len to, čo bolo predmetom skúmania v zisťovacom konaní, a rozhodnutia v povoľovacom konaní musia vychádzať zo zisťovacieho konania a rozhodnutia v ňom vydanom. Inak povedané v prípade, ak sa v stavebnom, t. j. povoľovacom konaní preukáže potreba vyššieho počtu parkovacích miest alebo potreba vybudovať lakovňu, bude navrhovateľ činnosti povinný zabezpečiť súlad podľa už cit. ust. § 38 ods. 1 alebo požiadať o zmenu podľa § 29 ods. 1 písm. b) zák. č. 24/2006 Z. z. To znamená, že ak bude chcieť navrhovateľ alebo realizátor navrhovanej činnosti neskôr vybudovať väčší počet parkovacích miest, aký vyplýva z predloženého zámeru „Automotive Nitra Project“, bude musieť požiadať príslušný orgán o vykonanie povinného hodnotenia z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Tak sa napokon aj stalo, keď realizátor navrhovanej činnosti - užívateľ spol. Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o. predložila na posúdenie projekt - zámer „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom už boli uvedené údaje a počty v rozsahu v akom podľa žalobcu absentovali v zámere „Automotive Nitra Project“. Zámer „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ tak bol posudzovaný aj z hľadiska vplyvov na životné prostredie, čo vyplýva aj zo záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. 11. 2016. Postupom navrhovateľa navrhovanej činnosti a ani postupom

správnych orgánov tak nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na ochranu životného prostredia, nakoľko celý postup v zisťovacom konaní bol vedený v súlade s ust. zák. č. 24/2006 Z. z., nakoľko nie je v kompetencii správneho orgánu určovať navrhovateľovi, aká činnosť a v akom rozsahu má byť v danom čase posudzovaná, v akej postupnosti a v časovom slede majú byť jednotlivé činnosti do projektu implementované.“

17. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že tento žalobný dôvod je nedôvodný.

18. Vo vzťahu k žalobnému dôvodu týkajúceho sa porušenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny súd z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že správny orgán prvého stupňa riadne oznámil účastníkom konania začatie tohto konania a v oznámení boli riadne upovedomení, kedy a kde je možné nahliadnuť do podkladov pre vydanie rozhodnutia s upozornením, že na námietky uplatnené po tejto lehote sa neprihliada. Oznámenie o začatí stavebného konania obsahovalo všetky rozhodujúce a relevantné údaje. Bol tak poskytnutý primeraný čas a možnosť všetkým účastníkom konania, aby mohli nahliadnuť do podkladov konania, robiť si z nich výpisy a kópie, vyjadriť sa k jeho podkladom a prípadne ho doplniť v súlade s ustanoveniami zákona o správnom konaní. Stavebný úrad poskytol všetkým účastníkom konania možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci a podať k nej pripomienky s ktorými sa aj následne riadne vysporiadal. Žalobca tak v oznámení o začatí stavebného konania bol riadne poučený o jeho procesnom práve podľa § 140 stavebného zákona v spojení s § 33 ods. 2 Správneho poriadku nahliadnuť do podkladov na vydanie rozhodnutia, ktoré poučenie obsahovalo aj bližšie informácie o tom, kde, kedy a akým spôsobom možno využiť procesné právo nahliadnuť do podkladov na vydanie rozhodnutia. V predmetnom stavebnom konaní, v ktorom bolo vydané správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, preto žalobca nedôvodne namieta porušenie procesného práva oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, keďže bol od okamihu vykonania prvého procesného úkonu vo vzťahu k nemu (t. j. od oznámenia stavebného úradu o začatí stavebného konania) poučený o tomto procesnom práve, ako aj možnom spôsobe jeho uplatnenia v zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku. To, že ho žalobca nevyužil a v dôsledku toho mu nebol známy obsah celého administratívneho spisu, je len dôsledkom konania samotného žalobcu, ktorý sa rozhodol svoje procesné právo podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku nevyužiť. Nevyužitie uvedeného procesného práva žalobcom nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia stavebného úradu a ani správnu žalobou napadnutého žalovaného, keďže konaním stavebného úradu a ani žalovaného nedošlo v stavebnom konaní k porušeniu procesného práva žalobcu oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia a za tým účelom nazrieť do administratívneho spisu. Správny súd poznamenáva, že žalobca v konaní využil svoje procesné právo podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku vyjadriť sa k veci pred vydaním rozhodnutia, na ktoré stavebný úrad v stavebnom povolení aj prihliadal, vysporiadal sa s ním a o námietkach, ktoré obsahovalo, riadne rozhodol.

19. Z uvedených dôvodov správny súd považuje aj tento žalobný dôvod za nedôvodný.

20. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu týkajúcu sa skutočnosti, že pôvodné stavebné povolenie je predmetom súdneho prieskumu, na ktorú skutočnosť mal správny orgán prihliadnuť, a preto považoval napadnuté rozhodnutia za nezákonné, správny súd dodáva, že ani táto námietka nie je relevantná a dôvodná. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by jeho súčasťou bolo rozhodnutie súdu o správnej žalobe, prípadne rozhodnutie súdu o priznaní odkladného účinku správnej žaloby. Správnym súdom bolo zistené, že predmetná žaloba žalobcu bola zamietnutá rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/6/2018 - 374 zo dňa 27. 05. 2021 a v rámci tohto konania žalobca v správnej žalobe uplatnil v podstate totožné a zhodné námietky ako sú predmetom tohto konania a tieto boli posúdené správnym súdom ako nedôvodné.

21. K žalobnému dôvodu týkajúcejmu sa upustenia od ústneho pojednávania zo strany správneho orgánu prvého stupňa, správny súd podľa § 140 S.s.p. odkazuje na bod 52. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, v ktorom správny súd k nemu uviedol, že:

„K námietke týkajúcej sa upustenia od ústneho pojednávania vo všetkých veciach súvisiacich s výstavbou automobilky Jaguar Land Rover súd uvádza, že táto námietka je všeobecného charakteru. V oznámení zo dňa o začatí stavebného konania (v tejto veci sp. zn. 15S/6/2019 zo 18. 06. 2018) stavebný úrad v zmysle ust. § 61 ods. 2 a ust. § 68 ods. 1 stavebného zákona oznámil účastníkom konania, že sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť o vydanie stavebného povolenia poskytuje

dostatočný podklad pre posúdenie žiadosti, a preto upúšťa od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania. Žalobca v žalobe len vo všeobecnosti uviedol, že stavebný úrad v súvislosti s výstavbou automobilky Jaguar Land Rover vo všetkých veciach upúšťa od ústneho pojednávania, ale toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Neuviedol teda žiadny dôvod, prečo by takýto postup mal byť v rozpore so zákonom.“

22. K uvedenému správny súd dodáva, že žalobca v správnej žalobe neuviedol žiadne skutkové či právne argumenty, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že v stavebnom konaní, v rámci ktorého bolo vydané správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, neboli splnené podmienky stanovené § 61 ods. 2 Stavebného zákona, za ktorých naplnenia môže stavebný úrad upustiť od miestneho zisťovania či ústneho pojednávania - teda že by stavebnému úradu neboli dobre známe pomery staveniska, prípadne, že by žiadosť neposkytovala dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby. Skutočnosť, v ktorej naplnenie uvedeného žalobného dôvodu vzhľadom žalobca (t. j. že „v zásade vo všetkých konaniach súvisiacich s výstavbou automobilky Jaguar Land Rover“ takto stavebný úrad postupuje), nemá žiadnu právnu relevanciu. Rovnako z ustanovenia § 61 ods. 2 Stavebného zákona nevyplýva, že by tento postup prichádzal do úvahy len vo výnimočných prípadoch. Z ustanovenia § 61 ods. 2 Stavebného zákona jednoznačne vyplývajú 2 podmienky, pri ktorých naplnení je na úvahe stavebného úradu, či upustí od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania.

23. S poukazom na uvedené správny súd považoval aj tento žalobný dôvod sa nenaplnený.

24. Keďže predmetom správneho konania bola zmena stavby pred jej dokončením, ktorá už bola povolená rozhodnutím okresného úradu č. OU-NR-OVBP2-2017/027127-10 zo dňa 25. 08. 2017 správny orgán prvého stupňa v rámci administratívneho konania prerokoval zmeny, ktoré sa týkajú už povolenej stavby a predmetom nebolo skúmanie či už dopravného napojenia, ani vodné stavby alebo stavby, na ktorých povolenie sú príslušné špeciálne stavebné úrady alebo stavby, ktoré s navrhovanou zmenou stavby nesúvisia, prípadne budú predmetom iných povoľovacích konaní. V danom prípade stavebník požiadal o redukciu výmery zelenej strechy z dôvodu zmeny vnútornej dispozície stavebného objektu a s tým súvisiacej zmeny polohy vzduchotechnických jednotiek, ako aj výmery a polohy strešných svetlíkov. Ako kompenzáciu za redukciu plochy zelenej strechy na min. 1 109 m² (z pôvodných 4 100 m²), stavebník navrhol zvýšiť plochu zelených plôch v areáli o 12,075 ha oproti pôvodným plochám areálovej zelene. Podľa názoru správneho súdu žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa sa dostatočne vysporiadali s touto zmenou, pričom sú v konaní viazaní obsahom záverečného stanoviska vydaným MŽP SR pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04. 11. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 01. 2017, ako aj obsahom súhlasného záväzného stanoviska vydaným MŽP SR pod č. 62/2018-1.7/pl, 38398/2018 zo dňa 12. 07. 2018 a taktiež obsahom stanoviska Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, vydané dňa 16. 05. 2018 pod č. OU-NR-OSZP3-2018/020474-04-F14, z ktorých vyplýva, že povoľovaná zmena stavby je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z., rozhodnutiami vydanými MŽP SR a ich relevantnými podmienkami a kompenzačné navýšenie zelených plôch je postačujúce. Preto nemožno v postupe správneho orgánu prvého stupňa ohľadne zamietnutia požiadavky žalobcu na predloženie vodoprávneho povolenia na odvedenie v rámci tohto konania, vzhľadom žiadny rozpor so zákonom (ktorý žalobca napokon ani bližšie nešpecifikuje).

25. K oznámeniu o začatí stavebného konania, vo vzťahu ku ktorému namietal žalobca, že z neho nevyplýva, či vôbec a s akým výsledkom prebehlo vo vzťahu k povoľovanej stavbe konanie podľa § 24/2006 Z. z., ako aj absentujú podstatné skutočnosti, pre ktoré konanie o zmene stavby sa iniciovalo a súčasne z neho nevyplýva dôvod aplikácie § 117b ohľadom vecnej a miestnej príslušnosti Okresného úradu Nitra, správny súd dodáva, že ani tieto námietky nemôžu obstáť. Oznámenie o začatí stavebného konania na zmenu stavby pred jej dokončením č. OU-NR-OVBP2-2018/024854-5 zo dňa 18. 06. 2018 obsahuje všetky podstatné náležitosti, obsahuje dôvod zmeny stavby, ako aj upovedomenie účastníkov konania o tom, že lehota na vyjadrenie k tejto žiadosti je stanovená v trvaní 7 pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia a zároveň upovedomenie o tom, kedy a kde je možné do podkladov pre vydanie rozhodnutia nahliadnuť s upozornením, že na námietky uplatnené po tejto lehote sa neprihliada. Pokiaľ ide o vecnú príslušnosť správneho orgánu, táto je upravená v § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto

zákonom v predmetnej veci je zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavenom poriadku tak, že v § 117b upravuje, že ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania okresný úrad v sídle kraja a podľa § 4 ods. 1 písm. b/ bod 8 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie pôsobnosť týchto špeciálnych orgánov v danom prípade vykonáva okresný úrad v sídle kraja ako stavebný úrad na úseku stavebného poriadku. Správny orgán prvého stupňa, t. j. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky v záhlaví svojho rozhodnutia zo dňa 30. 07. 2018 uviedol, že rozhoduje ako stavebný úrad podľa § 4 ods. 1 písm. b) bod 8 zákona č. 608/2003 Z. z. v nadväznosti na § 117b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Správny orgán prvého stupňa uvedené ust. § 117b stavebného zákona uvádza aj v oznámení o začatí stavebného konania, od ktorého odvodzuje vecnú a miestnu príslušnosť ako stavebného úradu. S poukazom na vyššie uvedené je správny súd toho názoru, že Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky v predmetnej veci rozhodol dňa 30. 07. 2018 ako príslušný správny orgán prvého stupňa.

26. Je potrebné si uvedomiť, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali stavebnému konaniu alebo ktoré budú na stavebné konanie nadväzovať. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne zdôvodnili a dôsledne sa zaoberali i s námietkami, ktoré žalobca v priebehu správneho konania predložil. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa § 190 S.s.p.

27. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na § 168 S.s.p., keďže zo súdneho spisu nevyplyva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

28. O trovách ďalších účastníkov konania a pribratých účastníkov konania, rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 S.s.p., nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov. Správny súd po pribratí účastníkov administratívneho konania do tohto konania (okrem účastníkov označeného žalobcom v samotnej žalobe) uznesením zo dňa č. k. 15S/6/2019 - 62 zo dňa 03. 11. 2021 pribral do súdneho konania účastníkov administratívneho konania (tak ako sú označení v uznesení), ale neuložil im žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im vznikli trovy konania. Za uloženie povinnosti nemožno považovať výzvu súdu zaslanú ďalším účastníkom konania a pribratým účastníkom, príp. ich právnym zástupcom, aby sa k podanej žalobe vyjadrili s poučením, že ak tak neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej (§ 105 ods. 2 S.s.p.). V predmetnej veci správny súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné ďalším účastníkom konania a pribratým účastníkom konania priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská účastníkov konania

29. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., teda že nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené sťažovateľovi uskutočniť jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež podľa § 440 ods.1 písm. g) S.s.p., že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

30. Zopakoval dôvody zo žaloby, a to v prvom rade dôvod týkajúci sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa. Právne posúdenie aktívnej žalobnej legitímácie zo strany správneho súdu považoval sťažovateľ za nesprávne, a to že žalobu je potrebné posudzovať v zmysle § 178 ods. 3 S.s.p.,

teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou. Sťažovateľ svoju aktívnu žalobnú legitimáciu odvodzuje od ustanovenia § 178 ods. 1 S.s.p., keďže ako fyzická osoba bol napadnutým rozhodnutím ako i stavebným povolením ukrátený na svojich právach a to z dôvodu, že je vlastníkom priamo susediacich pozemkov. Teda sťažovateľ je riadnym účastníkom stavebných konaní v rámci vybudovania Strategického parku a obdobne sa ho priamo dotýka aj z toho dôvodu, že bol pre túto stavbu približne vyvlastnený a vyvlastňovaný. Ak sa teda v tomto stavebnom konaní jedná o povolenie stavby v rámci stavebnej činnosti zámeru „Automotive Nitra Projekt“ mal sa stavebný úrad riadiť okruhom účastníkov vymedzených s ohľadom na konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie - zisťovacie konanie, predmetom ktorého bol práve predmetný zámer „Automotive Nitra project“ a nie „Automotive Nitra Project - Fáza 2“.

31. Ďalší sťažnostný dôvod sa týkal nesplnenia podmienok na vydanie stavebného povolenia v zmysle § 32 ods. 2 Stavebného zákona, a teda tej skutočnosti, že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie. Správny súd nesprávne posúdil (ne)zákonnosť celého procesu vydávania stavebného povolenia s ohľadom na nenaplnenie podmienok podľa § 32 ods.2 Stavebného zákona. Postup podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona je nezákonný. V dokumentoch Územného plánu mesta Nitra vôbec nie je definované územie pre Strategický park, a teda nemôže prebiehať stavebné konanie, keď má predtým prebiehať územné konanie. V Osvedčení zo dňa 13.07.2015 ale aj v ostatných dokumentoch je uvedené, že sa vydáva k návrhu na začatie územného konania a až následne k začatiu vyvlastňovacieho konania a stavebného konania.

32. Podľa názoru sťažovateľa je teda zrejmé, že výstavba v rámci Strategického parku je podmienená spracovaním územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, pričom takýto UPN-Z (územný plán zóny) do dnešného dňa nebol v rámci mesta Nitra schválený. Územný plán obce mesta Nitra bol schválený v roku 2003, následne boli spracované zmeny a doplnky č. 1 až č. 5. V aktuálnom platnom ÚPNO - mesta Nitra je vymedzené územie Strategického parku sever, avšak nie je vymedzená hranica Strategického parku a v predmetných dokumentoch územného plánu vôbec nie je definované územie pre Strategický park. Z tohto pohľadu je nanajvýš pochybné odvolávanie sa na § 32 ods. 2 Stavebného zákona vo vzťahu k tomu, že sa nevyžaduje územné rozhodnutie s ohľadom na to, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu, keď Strategický park v tomto prípade ako taký vôbec nie je v ÚPNO - mesta Nitra obsiahnutý.

33. Sťažovateľ ďalej uviedol, že pred prípravou zámeru Strategického parku ani pred jeho realizáciou sa nespracovala žiadna územnoplánovacia dokumentácia zóny. Teda nie je pre toto územie schválený žiadny Územný plán zóny priemyselného parku ako jediný relevantný dokument na určenie podmienok stavebného rozvoja, čím neboli splnené podmienky Územného plánu mesta Nitra.

34. Pokiaľ sa jedná o nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. ohľadne nepredloženia zastavovacieho plánu sťažovateľ trvá na tom, že stavba je súčasťou stavby „Príprava strategického parku Nitra“, teda je evidentné, že sa jedná o súbor stavieb, pričom žiadny zastavovací plán celého súboru stavieb v komplexnej rovine v rámci výstavby a realizácie „Strategického parku Nitra“ zo strany stavebníka v stavebnom konaní v súvislosti s projektovou dokumentáciou doložený nebol. V stavebnom konaní v rámci ktorého sa rozhodovalo o vydaní stavebného povolenia prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich Strategický park zastavovací plán predložený nebol.

35. Ďalej podľa názoru sťažovateľa bez znalosti dopravnej situácie stavebný úrad nemôže zabezpečiť dodržanie zákonnej podmienky pri stavbách vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z. z. Podstatné je, že úsek cesty 1/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol do dnešného dňa vôbec dopravne a kapacitne riešený a vyriešený tak, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál Strategického parku ako aj závod Jaguar Land Rover. Ak má v následných povoľovacích konaniach (stavebné konanie a podobne) správny orgán/stavebný úrad v zmysle § 66 ods. 4 Stavebného zákona určiť aj podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie, nie je možné takéto konanie uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie.

36. Ďalšia námietka sa týkala skutočnosti, že samotný Strategický park nebol posúdený. Podľa názoru sťažovateľa zámer Automotive Nitra Project Fáza 2 sa týka stavebnej činnosti automobilky Jaguar Land Rover, pričom Strategický park ako taký je podstatne širší pojem ako Automotive Nitra Project. Je zmätočné, keď sa stavebná činnosť v rámci výstavby (prípravy) Strategického parku Nitra zamieňa s

výstavbou v rámci zámeru Automotive Nitra Project, pričom stavebný zámer Automotive Nitra Project Fáza 2 bol povinne posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a nejednalo sa len o zisťovacie konanie ako to uviedol v Oznámení o začatí stavebného konania v tejto veci stavebný úrad.

37. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne je nutné prihliadnuť na ustanovenie § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., podľa ktorého povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydania záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Čiže, keďže sa predmetná stavba realizuje v rámci tzv. strategického parku, v rámci toho evidentne neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., samotný Strategický park teda z hľadiska vplyvov na životné prostredie nebol posudzovaný, a preto je nutné ustáliť nezákonnosť napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej moci.

38. Vybudovanie Strategického parku je významnou investíciou, na ktorú bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, teda jedná sa o právny režim podľa § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z. Z tohto pohľadu teda ide o samostatnú významnú investíciu, ktorá v zmysle platnej legislatívy - § 3 písm. f) zákona č. 24/2006 Z. z. sa považuje za tzv. navrhovanú činnosť a táto musí podliehať procesu EIA a pokiaľ tento proces splnený nebol, nemôžu byť legitímne povoľovacie konania na stavby resp. investície, ktoré budú alebo sú realizované v predmetnom strategickom parku. Orgány verejnej správy pochybili, keď nepostupovali podľa § 38 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z. z., resp. podľa § 140 ods. 6 Stavebného zákona, keďže bolo nutné prerušiť konanie do rozhodnutia povinného hodnotenia vplyvov na životné prostredie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z.

39. Podľa názoru sťažovateľa v napadnutom rozsudku úplne absentuje uvedenie akýchkoľvek úvah, ktorými bol súd vedený pri hodnotení dôkazov. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

40. Sťažovateľ tiež uviedol, že stavebný úrad ako aj žalovaný nepostupovali v súlade so Stavebným zákonom, keďže vo vzťahu k povoľovanej stavbe v tomto stavebnom konaní malo byť uskutočnené konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré sa však do dňa začatia stavebného konania nezačalo. Konanie stavebného úradu je protiprávne, nakoľko tu úplne absentuje záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR. V danom prípade došlo k porušeniu § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., keďže povoľovací orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Stavebný úrad konal tak, aby sťažovateľovi spôsobil ujmu v konaní a nie len jemu, ale v danom prípade sa jedná aj o verejné právo a v zmysle čl. 44 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na priaznivé životné prostredie a úrady tu nie sú na to, aby nezákonne rozhodovali s možnosťou, že neskôr obyvateľstvo môže byť vážne zdravotne postihnuté.

41. Sťažovateľ ďalej ako sťažnostný bod uviedol a to aj napriek tomu, že ide o okolnosť, ktorú nenamietal v rámci žaloby, že MH Invest, s.r.o. si doslova do svojich radov angažovala bývalého prednostu okresného úradu v sídle kraja Ing. Borika, MBA, ktorý bol prednostom OU NR Nitra v rokoch 2016 - 2020 a ako štatutár riadil úrad a teda aj jednotlivé odbory vrátane vyvlastňovacieho orgánu, ktorý vydával stavebné povolenie na sťažovateľových vyvlastnených pozemkoch pre MH Invest, s.r.o.

42. V intenciách aplikácie § 134 ods. 2 písm. b) S.s.p. poukázal na ďalšiu zrejmu vadu, v dôsledku ktorej je možné konštatovať, že rozhodol v tejto veci na prvom stupni neoprávnený správny orgán a to v dôsledku zákonného vylúčenia tohto správneho orgánu z dôvodu pochybnosti o nepredpojatosti pracovníkov tohto správneho orgánu, keďže objektívne sa tu tak môže javiť podozrenie, že Ing. Borik dostal v júni 2021 funkciu - post prokuristu a teda štatutára a teda je štatutár spoločnosti MH Invest s.r.o. „za odmenu“, keďže v čase keď bol vo funkcii prednostu OU NR, rozhodoval žalovaný. Teda v čase vydania žalovaným správneho rozhodnutia zo strany OU NR bol prednostom tohto orgánu štátnej správy Ing. Borik. Tento človek však už musel byť v tom čase zrejme predpojatý.

43. Ako ďalší sťažnostný bod sťažovateľ udáva, že síce Ministerstvo hospodárstva SR vydalo v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa významných

investícií, osvedčenie pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 pre spoločnosť MH Invest s.r.o., pričom 100% podiel v tejto spoločnosti má Ministerstvo hospodárstva SR, avšak podstatné je to, že v predmetných osvedčeniach sú zahrnuté aj jeho stavebné pozemky. Celý proces vydávania osvedčenia, resp. týchto osvedčení bol nezákonný. Ministerstvo hospodárstva SR nepostupovalo v súlade s právnym poriadkom, keďže o začatí takéhoto administratívneho konania neupovedomilo všetkých známych účastníkov konania podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku, keďže uvedené osvedčenia sa týkali a týkajú aj sťažovateľových lukratívnych pozemkov v Nitre na Zobore. Tieto osvedčenia podľa názoru sťažovateľa, nie len že sú extrémne nezákonné, ale ani nikdy neboli právoplatné, pretože nikdy ani len nebola vyznačená ich právoplatnosť. Ministerstvo hospodárstva SR porušilo jednoznačne zákonný procesný postup vo veci vydania osvedčenia a preto je potrebné považovať za nezákonné aj napadnuté administratívne rozhodnutia.

44. Taktiež sťažovateľ namietal, že správny súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s jeho žalobnou námietkou ohľadne porušenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku zo strany orgánov verejnej správy. V danom prípade ide teda o nezákonnosť celého administratívneho konania s ohľadom na nenaplnenie podmienok podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Keďže si správne orgány nespĺnili povinnosť dať im ako účastníkom konania možnosť, aby sa sťažovateľ pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť dôkazy na jeho doplnenie.

45. Nezákonnosť rozsudku krajského súdu sťažovateľ vidí aj v tom, že správny súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s potrebou aplikácie Aahurského dohovoru.

46. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vecne správny.

47. Účastník konania Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a navrhol ju v celom rozsahu podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

IV.

Konanie na kasačnom súde

48. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. júna 2024 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

49. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky ako správny orgán príslušný podľa § 117b Stavebného zákona rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/024854-13 zo dňa 30. 07. 2018 povolil zmenu stavby pred jej dokončením „Automotive Nitra Project - objekt E1 - Budovy“ v rozsahu stavebných objektov určených v rozhodnutí. Zmena stavby sa realizuje v k. ú. Y. na pozemku registra „C“ parc. č. XXXX/X., evidovaného na LV č. XXXX a v k. ú. X. na pozemku registra „C“ parc. č. XXX/XXX, evidovaného na LV č. XXXX. K uvedeným pozemkom má spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. vlastnícke právo. Stavba bude realizovaná v k. ú. X. a Y. v rámci stavby „AUTOMOTIVE Nitra Project - Priemyselný park Nitra“ a je súčasťou výstavby automobilového výrobného podniku, na ktorý vydalo Ministerstvo hospodárstva SR osvedčenie č. 13489/20166-1000-02437 zo dňa 14. 01. 2016. Stavba je umiestnená v súlade s platnými územnoplánovacími dokumentáciami obcí, v ktorých katastrálnych územiach sa bude stavba uskutočňovať.

50. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie

žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení splnenia podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ako aj žalobcom (sťažovateľom), ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

51. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so právnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd v celom rozsahu stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

52. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zastáva názor, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

53. Podľa § 464 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnenie uvedie.

54. Pokiaľ sa jedná o námietku sťažovateľa týkajúcu sa jeho aktívnej žalobnej legitímácie, kasačný súd v súlade s ustanovením § 464 ods. 1 S.s.p. poukazuje na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. 04. 2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, kde kasačný súd, rovnako ako správny súd, posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 S.s.p. v spojení s § 442 ods. 1 S.s.p.:

55. „51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.

56. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávajú aktívnu žalobnú legitímáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.“

57. Ďalšia námietka sťažovateľa sa týkala aplikácie ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona.

58. Kasačný súd k uvedenej námietke v súlade s § 464 ods.1 S.s.p. poukazuje na rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. 11. 2022 v obdobnej právnej veci sťažovateľa, v ktorej sa už vysporiadal s obsahovo rovnakými sťažnosťami bodmi:

59. „31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

60. 32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok)

priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

61. 33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

62. 34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielného predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumie aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

63. 35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

64. 36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

65. 37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

66. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 8 Sžk 30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6 Sžk 17/2020 zo dňa 30. novembra 2022.

67. K námietke sťažovateľa ohľadne nepredloženia zastavovacieho plánu celého súboru stavieb v komplexnej rovine v rámci výstavby „Strategického parku Nitra“ zo strany stavebníka v stavebnom konaní v súvislosti s projektovou dokumentáciou kasačný súd zhodne s názorom žalovaného a správneho súdu uvádza, že uvedená námietka nie je dôvodná. K argumentácii sťažovateľa o nerešpektovaní § 9 ods. 3 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona kasačný súd konštatuje, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie strategického parku. Vydaním prvého stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Tvrdenie sťažovateľa, že zastavovací plán nebol predložený nie je ničím podložené.

68. Ohľadne ďalšej námietky sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., resp. že strategický park nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie kasačný súd uvádza, že predmetná stavba bola posúdená MŽP SR v procese posudzovania vplyvov na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie (záverečné stanovisko) od MŽP SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017. Okrem toho MŽP SR ako príslušný orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie vo svojom záväznom stanovisku zo dňa 10.01.2019 k predmetnému stavebnému konaniu uviedlo, že návrh na začatie správneho konania je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z., s rozhodnutiami vydanými MŽP SR, pričom toto stanovisko je záväzné pre všetky správne orgány ako i pre súd. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon č. 24/2006 Z. z. nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie tejto činnosti je zaraďované pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 citovaného zákona, kapitola č. 9 infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Argumenty sťažovateľa sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

69. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa zaujatosti bývalého prednostu žalovaného, že správny súd sa touto námietkou sťažovateľa nezaoberal z dôvodu, že ide o námietku vznesenú po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie námietok (zrejme mal sťažovateľ na mysli na podanie správnej žaloby) kasačný súd udáva, že uvedená námietka v správnej žalobe nebola uvedená ako kasačný bod. V danom prípade sa podľa názoru kasačného súdu jednoznačne jedná o novotu v kasačnom konaní. Podľa § 441 S.s.p. v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. Vzhľadom k tomu, že sťažovateľ svojou námietkou nepreukazoval prípustnosť či včasnosť podanej kasačnej sťažnosti, kasačný súd sa ňou ďalej nezaoberal.

70. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd sa nijako nevysporiadal s potrebou aplikácie Aahurského dohovoru. Uvedenú námietku však nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nevzhladol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal.

V.

Záver

71. Najvyšší správny súd SR dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu a stotožnil sa so záverom, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní a to i s poukazom na § 27 ods. 1 S.s.p., pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli

spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

72. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 S.s.p. nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 S.s.p. nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.